U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, rozhodl ve složení z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Pavla Vrchy, JUDr. Pavla Pavlíka, JUDr. Romana Fialy, JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Milady Tomkové, o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu,** se sídlem v Praze 9, Sokolovská 219 (adresa pro doručování: poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025), na rozhodnutí kompetenčního sporu o pravomoc mezi ním a **Okresním soudem v Nymburce,** a dalších účastníků sporu vedeného u Okresního soudu v Nymburce pod sp. zn. 12 EC 388/2010, o zaplacení částky 62 980,50 Kč s příslušenstvím: žalobkyně **ČEZ ICT Services, a. s.,** se sídlem v Praze 4, Duhová 1531/3, IČ 26470411, zastoupená Mgr. Davidem Jüngerem, advokátem se sídlem v Ostravě – Mariánských Horách, 28. října 219/438, a žalovaného **J. K.,**

takto:

I. **Příslušný** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Okresního soudu v Nymburce, sp. zn. 12 EC 388/2010, o zaplacení ceny za pronájem a prodej mobilních telefonů v celkové výši 20 051,50 Kč s příslušenstvím, **je soud.**

II. Usnesení Okresního soudu v Nymburce ze dne 4. 11. 2010, čj. 12 EC 388/2010 - 56, **se** v tomto rozsahu **zrušuje.**

Odůvodnění:

Podáním doručeným dne 10. 2. 2012 zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, navrhl Český telekomunikační úřad tomuto senátu vydání rozhodnutí ve sporu o pravomoc podle ustanovení § 1 odst. 1 písm. a) zákona č. 131/2002 Sb., který vznikl mezi ním a Okresním soudem v Nymburce ve věci návrhu na zaplacení částky 62 980,50 Kč s příslušenstvím.

Z předloženého spisu vyplynuly následující skutečnosti:

Návrhem na vydání platebního rozkazu se žalobkyně domáhala vůči žalovanému zaplacení částky 62 980,50 Kč s příslušenstvím. V návrhu uvedla, že s žalovaným uzavřela dne 1. 6. 2005 smlouvu o poskytování komunikačních služeb v mobilních sítích pro zaměstnance Skupiny ČEZ, č. V05-10212, podle § 269 odst. 2 zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku, ve znění pozdějších předpisů. Předmětem smlouvy bylo poskytování komunikační služby v mobilních sítích, součástí které byl pronájem mobilního telefonu, SIM a zvýhodněné volání, pro potřebu zaměstnanců společnosti Skupiny ČEZ. Nedílnou součástí smlouvy byly dle čl. VIII smlouvy Všeobecné podmínky, rozpis a ceník poskytovaných služeb a doklad o převodu práv a povinností při převodu

smlouvy o poskytování služeb mezi objednatelem a Eurotelem. Předmět smlouvy je blíže specifikován v čl. III až čl. XI smlouvy. V čl. V bylo ujednáno, že se žalovaný zavazuje za poskytování služeb dle smlouvy platit žalobci měsíční cenu. Dále byla sjednána doba plnění na dobu neurčitou, a to ode dne zahájení poskytování služeb dle smlouvy, nejméně však na dobu 24 měsíců. Předávací protokol byl žalobcem a žalovaným podepsán dne 13. 6. 2005 a téhož dne byla mezi žalobcem a společností Eurotel Praha, spol. s r.o., podepsána žádost o poskytování telekomunikačních služeb sítě Eurotel, na základě které začal žalobce plnit své závazky ze smlouvy vůči žalovanému.

V důsledku soustavného neplacení ceny služeb poskytovaných žalobkyní žalovanému došlo dopisem žalobkyně k ukončení smlouvy výpovědí k 18. 1. 2010 ze strany žalobkyně pro neplacení poskytnutých služeb. Žalovaný nezaplatil žalobkyni na úhradu služeb poskytnutých v souladu se smlouvou v období od 1. 8. 2007 do 28. 2. 2010 částku v celkové výši 62 980,50 Kč. Žalovaný ani přes písemnou upomínku žalobkyní vyúčtované částky vyplývající z povinností založených předmětnou smlouvou o poskytování komunikačních služeb neuhradil, proto žalobkyně podala dne 29. 9. 2010 u Okresního soudu v Nymburce návrh na vydání platebního rozkazu.

Okresní soud v Nymburce usnesením ze dne 4. 11. 2010, čj. 12 EC 388/2010 - 56, řízení zastavil (výrok I.) s tím, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu (výrok II.). V odůvodnění rozhodnutí soud uvedl, že řízení zastavil podle § 104 odst. 1 o. s. ř. pro neodstranitelný nedostatek podmínky řízení spočívající v chybějící pravomoci soudů rozhodovat tento a obdobné spory. Dovodil, že se žalobkyně domáhá zaplacení ceny poskytnutých služeb elektronických komunikací na základě smlouvy o poskytnutí služeb elektronických komunikací mezi osobou vykonávající komunikační činnost a uživatelem. K rozhodování takového sporu je podle § 129 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích, dána pravomoc Českého telekomunikačního úřadu, nikoli soudu v občanském soudním řízení; proto bylo rozhodnuto o postoupení věci tomuto příslušnému orgánu.

Český telekomunikační úřad (navrhovatel) poté podal návrh zvláštnímu senátu k rozhodnutí negativního kompetenčního sporu. Uvedl, že podle § 2 zákona o elektronických komunikacích se službou elektronických komunikací rozumí „*služba obvykle poskytovaná za úplatu, která spočívá zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací, včetně telekomunikačních služeb a přenosových služeb v sítích používaných pro rozhlasové a televizní vysílání a v sítích kabelové televize, s výjimkou služeb, které nabízejí obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací nebo vykonávají redakční dohled nad obsahem přenášeným sítěmi a poskytovaným službami elektronických komunikací; nezahrnuje služby informační společnosti, které nespočívají zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací*“. Předmětem smlouvy bylo poskytování komunikační služby v mobilních sítích, součástí které byl pronájem mobilního telefonu, SIM a zvýhodněné volání, pro potřebu zaměstnanců společnosti Skupiny ČEZ. Předmět smlouvy je blíže specifikován v čl. III. až čl. XI. Smlouvy. Navrhovatel je toho názoru, že jeho pravomoc je dána pouze v případě sporů o otázkách souvisejících se samotným poskytováním služeb elektronických komunikací, eventuálně o ujednáních na ně úzce navazujících; ujednání o povinnosti zaplatit cenu za pronájem nebo za prodej mobilních telefonů přitom takovým ujednáním není. Český telekomunikační

úřad tedy s odkazem na usnesení zvláštního senátu ze dne 9. 9. 2008, čj. Konf 37/2008 - 6, uzavřel, že je příslušným orgánem k rozhodnutí předmětného sporu pouze v části týkající se povinnosti uhradit dlužné částky za „Služby mobilního operátora" v celkové výši 42 929 Kč. Navrhovatel však popřel svoji pravomoc rozhodovat ve zbývající části sporu týkající se povinnosti uhradit cenu za pronájem a prodej mobilních telefonů ve výši 16 840 Kč bez DPH (540 Kč účtovaných za pronájem za 31 zúčtovacích období + 100 Kč účtovaných za odprodej), tj. 20 051,50 Kč včetně DPH s příslušenstvím, neboť v této části se jedná o soukromoprávní vztah z nájemní a kupní smlouvy mezi žalobkyní a žalovaným a nejedná se o cenu za služby elektronických komunikací podle zákona o elektronických komunikacích. Z tohoto důvodu je k rozhodování příslušný Okresní soud v Nymburce.

Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním úřadem a obecným soudem se zvláštní senát řídil následující úvahou:

S účinností od 1. ledna 2003 se postupuje při kladných nebo záporných kompetenčních sporech o pravomoc nebo věcnou příslušnost vydat rozhodnutí podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů.

Kladným (pozitivním) kompetenčním sporem je podle § 1 odst. 2 citovaného zákona spor, ve kterém si jedna strana osobuje pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků, o níž bylo druhou stranou vydáno pravomocné rozhodnutí; záporným (negativním) sporem je podle téhož ustanovení spor, ve kterém jeho strany popírají svou pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků.

Okresní soud v Nymburce v předcházejícím soudním řízení popřel svou pravomoc věc rozhodnout a rovněž navrhovatel částečně (v části týkající se úhrady 20 051,50 Kč za pronájem a prodej mobilních telefonů) popírá svou pravomoc ve věci rozhodnout poté, co mu byla věc postoupena; zvláštní senát konstatuje, že se v posuzované věci jedná o negativní (záporný) kompetenční spor, k jehož projednání a rozhodnutí je povolán zákonem č. 131/2002 Sb.

Navrhovatel (dále též „Úřad") je zřízen podle § 3 zákona o elektronických komunikacích jako ústřední správní úřad pro výkon státní správy ve věcech stanovených tímto zákonem, včetně regulace trhu a stanovování podmínek pro podnikání v oblasti elektronických komunikací a poštovních služeb.

Ustanovení § 108 odst. 1 písm. g) zákona o elektronických komunikacích zakládá pravomoc Úřadu rozhodovat ve sporech tam, kde tak stanoví zákon; pravidla pro rozhodování účastnických sporů obsahuje zákon v § 129 odst. 1, věta prvá: *„Úřad rozhoduje spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost (§ 7) na straně jedné, a účastníkem, popřípadě uživatelem na straně druhé, na základě návrhu kterékoli ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě"*.

Komunikačními činnostmi podle § 7 zákona jsou *a) zajišťování sítí elektronických komunikací, b) poskytování služeb elektronických komunikací, c) provozování přístrojů*.

Podle § 2 písm. n) citovaného zákona je službou elektronických komunikací *služba obvykle poskytovaná za úplatu, která spočívá zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích komunikací, včetně telekomunikačních služeb a přenosových služeb v sítích používaných pro rozhlasové a televizní vysílání a v sítích kabelové televize, s výjimkou služeb, které nabízejí obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací nebo vykonávají redakční dohled nad obsahem přenášených sítěmi a poskytovaným službami elektronických komunikací; nezahrnuje služby informační společnosti, které nespočívají zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací*.

V předmětné věci se však v případě požadovaného zaplacení ceny za pronájem, resp. prodej mobilních telefonů v částce 20 051,50 Kč o takovouto službu nejedná. Nárok na zaplacení této částky vznikl žalobkyni podle žalobního tvrzení z titulu pronájmu, resp. koupě koncového mobilního zařízení mezi žalobkyní a žalovaným. Při pronájmu movité věci, resp. při jejím prodeji nejde o poskytování služby elektronických komunikací ve smyslu § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích, nýbrž o běžný soukromoprávní vztah z nájemní, resp. kupní smlouvy (k tomu srov. usnesení zvláštního senátu ze dne 9. 9. 2008, čj. Konf 37/2008 - 6, www.nssoud.cz). Rozhodování v této věci zákon Úřadu nesvěřuje, nýbrž je tu založena obecná pravomoc soudu o věci rozhodnout (§ 7 odst. 1 o. s. ř.). Proto zvláštní senát rozhodl, že věc týkající se zaplacení částky 20 051,50 Kč s příslušenstvím za pronájem a prodej mobilních telefonů projedná a rozhodne soud (§ 9 odst. 1 o. s. ř.).

Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb. zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Dalším výrokem proto zvláštní senát zrušil usnesení Okresního soudu v Nymburce ze dne 4. 11. 2010, čj. 12 EC 388/2010 - 56, v rozsahu, který výroku, jímž byla kompetence určena, odporuje.

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Dále bude tedy Okresní soud v Nymburce ve vymezeném rozsahu pokračovat v původním řízení o podaném návrhu na vydání platebního rozkazu.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 10. července 2012

JUDr. Michal Mazanec
předseda zvláštního senátu